

**WET van 30 juni 2004, houdende vaststelling van regels voor maritieme beveiliging
(Wet Maritieme Beveiliging)**

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenselijk is om op grond van het Internationaal Verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee (International Convention for the Safety of life at sea), regels vast te stellen voor de beveiliging van havens en schepen;

Heeft, de Staatsraad gehoord, na goedkeuring door De Nationale Assemblée, bekrachtigd de onderstaande wet:

**HOOFDSTUK 1
ALGEMENE BEPALINGEN**

Artikel 1

In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. Minister: de Minister belast met de zorg voor het transportwezen;
- b. Raad: de Maritieme Beveiligingsraad als bedoeld in artikel 7;
- c. Maritieme Administratie: de Staat c.q. de instantie van de Staat die het beheer voert over aangelegenheden betreffende de scheepsbeveiliging, zoals geregeld in hoofdstuk I.2 sub b van het Verdrag;
- d. Havenbeveiligingsautoriteit: de in artikel 9 aangewezen autoriteit in Suriname die belast is met het toezicht op de naleving van bij deze wet voorgeschreven beveiligingsmaatregelen voor havenfaciliteiten, zoals bedoeld in hoofdstuk XI- 2 voorschrift 1 sub 11 van het Verdrag;
- e. MAS: Maritieme Autoriteit Suriname zoals ingesteld bij S.B. 1998 no. 37;
- f. Verdrag: Het Internationaal Verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee, 1974 (International Convention for the Safety of life at Sea, het zgn. SOLAS Verdrag);
- g. ISPS-Code: de Internationale Code voor de beveiliging van schepen en havenfaciliteiten, zoals bedoeld in hoofdstuk XI- 2 voorschrift 1.12 van het Verdrag (International Ship and Port Facility Security Code);
- h. maritieme beveiliging: het geheel van maatregelen voor personele en materiele middelen die het zeevervoer moeten beschermen tegen de gevaren van opzettelijke ongeoorloofde acties;
- i. maatschappij: natuurlijke persoon of rechtspersoon die de verantwoordelijkheid heeft over een schip en op grond van die verantwoordelijkheid alle verplichtingen en verantwoordelijkheden opgelegd door de "International Safety Management Code" op zich heeft genomen, zoals bedoeld in hoofdstuk IX voorschrift 1.2 van het Verdrag;
- j. havenfaciliteit: een faciliteit zoals bedoeld in hoofdstuk XI- 2 voorschrift 1.9 van het Verdrag;
- k. beheerder van een havenfaciliteit: natuurlijke persoon of rechtspersoon die een havenfaciliteit exploiteert;

- l. beveiligingsbeoordeling: een risico analyse van de mogelijke bedreigingen van een schip of haven;
- m. beveiligingsverklaring: een verklaring houdende een overeenkomst tussen een schip en een havenfaciliteit dan wel een ander schip waarmee interactie is, waarin de door partijen te nemen beveiligingsmaatregelen vermeld staan, zoals bedoeld in hoofdstuk XI- 2 voorschrift 1.15 van het Verdrag;
- n. schip: dit hoofdstuk is van toepassing op de volgende typen schepen die internationale reizen ondernemen: passagiersschepen inclusief hoge snelheidsvaartuigen, vrachtschepen inclusief hoge snelheidsvaartuigen vanaf 500 Bruto Register Ton en mobiele boorplatforms;
- o. beveiligingsincident: iedere verdachte handeling of omstandigheid die bedreigend is voor de veiligheid van een schip, met inbegrip van de veiligheid van een booreenheid, een hogesnelheidsvaartuig, een havenfaciliteit, een schip of haven raakvlak of een schip-tot-schipactiviteit;

HOOFSTUK 2 ORGANISATIE EN ADMINISTRATIE VAN DE MARITIEME BEVEILIGING

Artikel 2

De bepalingen van het Verdrag zijn van toepassing op de beveiliging van schepen en havenfaciliteiten in de Republiek Suriname.

Artikel 3

Bevoegde nationale autoriteit voor de maritieme beveiliging

De uiteindelijke verantwoordelijkheid voor de maritieme beveiliging berust bij de President van de Republiek Suriname.

Artikel 4

Het verstrekken van informatie

1. De Minister zal zorg dragen voor het verstrekken van informatie aan de Internationale Maritieme Organisatie overeenkomstig hoofdstuk XI- 2 voorschrift 13 van het Verdrag.
2. Deze informatie zal onder andere bevatten:
 - a. het bekendmaken van de aangewezen autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de controle en het toezicht op de maritieme beveiliging;
 - b. de havenfaciliteiten die een goedgekeurd beveiligingsplan hebben;
 - c. de contactpersoon of personen die te allen tijde beschikbaar zijn voor omstandigheden zoals omschreven in hoofdstuk XI- 2 voorschrift 6.2.1, 7.2 en 9.3.1 van het Verdrag.

Artikel 5

Met inachtneming van de bepalingen van deze wet stelt de Minister regels vast voor:

- a. de certificaten bedoeld in de artikelen 14 en 26;
- b. het delegeren van bevoegdheden aan personen of organen voor het uitvoeren van bepaalde taken.\

Artikel 6

Veiligheidsniveau

Voor de uitvoering van de taken respectievelijk de nakoming van de verplichtingen met betrekking tot het vaststellen van veiligheidsniveaus stellen de Minister belast met Justitiële en Politie aangelegenheden en de Minister belast met Defensie aangelegenheden regels vast voor:

1. het in stand houden en verhogen van de maritieme beveiliging;
2. de mogelijke vaststelling van het risico dat een beveiligingsincident plaatsvindt.

Artikel 7

Raad

Bij deze wet wordt ingesteld de Maritieme Beveiligingsraad, waarvan de samenstelling en werkwijze bij of krachtens staatsbesluit worden vastgesteld.

Artikel 8

Maritieme Administratie

1. De MAS treedt op als de Maritieme Administratie voor geheel Suriname.
2. De Maritieme Administratie is het bevoegd gezag voor de scheepsbeveiliging.
3. De Maritieme Administratie kan bepaalde werkzaamheden delegeren aan erkende beveiligingsorganisaties.
4. De Maritieme Administratie legt de criteria vast voor het verstrekken van beveiligingsverklaringen voor schepen overeenkomstig Deel A paragraaf 5 van de ISPS- Code.
5. Bij vervulling van haar taken ingevolge deze wet neemt de Maritieme Administratie de aanwijzingen en van de Minister in acht.
6. De Maritieme Administratie, de Minister en de Raad zijn verplicht ten alle tijde de inlichtingen die ieder van hen nodig heeft voor een goede vervulling van hun taken ingevolge deze wet te verschaffen.

Artikel 9

Havenbeveiligingsautoriteit

1. De MAS treedt op als Havenbeveiligingsautoriteit voor geheel Suriname.
2. De Havenbeveiligingsautoriteit is het bevoegd gezag voor onder andere:
 - a. de goedkeuring van de beveiligingsbeoordeling van de havenfaciliteiten;
 - b. de ontwikkeling, herziening, goedkeuring en toezicht op de tenuitvoerlegging van de beveiligingsplannen van de havenfaciliteiten;
 - c. de afzonderlijke beoordelingen van de beveiligingsplannen;
 - d. de periodieke herziening van de beveiligingsbeoordeling;

e. de aanwijzing van erkende beveiligingsbedrijven.

3. Voor de in lid 2 van dit artikel genoemde taken, zal de Havenbeveiligingsautoriteit richtlijnen vaststellen.

Artikel 10

Rapportage

Periodiek moet aan de Maritieme Administratie respectievelijk de Havenbeveiligingsautoriteit door de maatschappijen en beheerders van havenfaciliteiten gerapporteerd worden met betrekking tot de effectiviteit van het geïmplementeerd scheepsbeveiligingsplan en het havenbeveiligingsplan.

Artikel 11

Kosten

1. Kosten voortvloeiende uit het voldoen aan de verplichtingen genoemd in de artikelen 12, 13, 14, 23, 24 en 25 zijn voor rekening van de beheerder van de havenfaciliteit en de maatschappij van het schip.
2. De kosten ter verkrijging van de certificaten zoals genoemd in het Verdrag worden bij staatsbesluit vastgesteld.

HOOFDSTUK 3 SCHEPEN

Artikel 12

Buitenlandse schepen zijn onderworpen aan de controle en handavingsmaatregelen als bepaald in hoofdstuk X1-2 voorschrift 9 van het Verdrag.

Artikel 13

Keuring en certificering van schepen

1. Elk schip waarop de ISPS-Code van toepassing is dient te voldoen aan de bepalingen van het Verdrag.
2. Met inachtneming van de vereisten met betrekking tot de scheepvaart is de Maritieme Administratie bevoegd tot het keuren en certificeren van schepen overeenkomstig Deel A paragraaf 19 sub 1 en 2 van de ISPS- Code.

Artikel 14

Uitgifte van internationale scheepsbeveiligingscertificaten

1. Indien wordt voldaan aan de criteria zoals vastgelegd in Deel A paragraaf 19 sub 1 van de ISPS-Code, wordt op verzoek van de maatschappij, na de eerste keuring of de herkeuring van in Suriname geregistreerde schepen, een Internationaal Scheepsbeveiligingscertificaat verstrekt.
2. Dit certificaat wordt goedgekeurd en afgegeven door de Maritieme Administratie of namens deze door een door haar aangewezen beveiligingsbedrijf.

Artikel 15

Deze schepen dienen onder andere te voldoen aan de bepalingen vervat in:

1. hoofdstuk V voorschrift 19 van het Verdrag betreffende het aan boord hebben van het automatisch identificatiesysteem;
2. hoofdstuk XI-1 voorschrift 3 van het Verdrag betreffende het permanent aanbrengen van het scheepsidentificatienummer.

Artikel 16

Duur

1. De Maritieme Administratie geeft expliciet de duur aan van het internationaal scheepsbeveiligingscertificaat, overeenkomstig Deel A paragraaf 19 sub 3 van de ISPS Code.
2. Het certificaat is ten hoogste 5 (vijf) jaren geldig.

Artikel 17

Voorlopige internationale scheepsbeveiligingscertificaten

1. De Maritieme Administratie is bevoegd tot het verstrekken van voorlopige internationale scheepsbeveiligingscertificaten, met een geldigheidsduur van ten hoogste 6 (zes) maanden conform paragraaf 19 sub 4.4 van de ISPS-code.
2. Een voorlopig scheepsbeveiligingscertificaat zal slechts worden verstrekt indien is voldaan aan de bepalingen overeenkomstig Deel A paragraaf 19 sub 4 van de ISPS- Code.

Artikel 18

Wijziging

1. De artikelen 10 tot en met 14 zijn eveneens van toepassing op aanvragen die betrekking hebben op een wijziging van de inhoud van een beveiligingsbeoordeling, onderscheidenlijk van de inhoud van een beveiligingsplan van een schip.
2. Ingeval met de wijziging van een beveiligingsplan wordt ingestemd en het certificaat, afgegeven ingevolge artikel 14 lid 1, nog geldig is, wordt de goedkeuring verleend voor de resterende looptijd van het certificaat en als bewijs hiervan wordt een aanhangsel bij dat certificaat toegevoegd.

Artikel 19

Elk schip waarop hoofdstuk I van het Verdrag van toepassing is dient te voldoen aan de bepalingen van hoofdstuk XI- 1 voorschrift 5 van het Verdrag betreffende het aan boord hebben van het continu scheepsgegevensoverzicht.

Artikel 20

Schepen dienen te voldoen aan het bepaalde in hoofdstuk XI- 2 voorschrift 6 van het Verdrag betreffende het aanboord hebben van een scheepsbeveiligings alarmsysteem.

Artikel 21

Intrekking scheepsbeveiligingscertificaat

De Maritieme Administratie is bevoegd het scheepsbeveiligingscertificaat van het schip in te trekken in de

gevallen zoals omschreven in Deel A paragraaf 19 sub 3.8 van de ISPS Code.

Artikel 22

Mededeling

1. Van elk door de Maritieme Administratie verstrekte of ingetrokken internationaal scheepsbeveiligingscertificaat doet deze onverwijld schriftelijk mededeling aan de Minister.
2. De Maritieme Administratie houdt een register bij dat op verzoek toegankelijk zal zijn voor een ieder.
3. Tevens worden van de verstrekte of ingetrokken certificaten afschriften verzonden naar de Havenraad, de Maritieme Beveiligingsraad, de MAS, de Districts- Commissaris, het Korps Politie Suriname, het Nationaal Leger en de belanghebbende.

HOOFDSTUK 4

HAVENFACILITEITEN

Artikel 23

De door de Staat of namens haar aangewezen havenfaciliteit, waarop de ISPS- Code van toepassing is dient te voldoen aan de bepalingen van hoofdstuk XI- 2 voorschrift 10 van het Verdrag.

Artikel 24

Verificatie en certificering van havenfaciliteiten

1. De Havenbeveiligingsautoriteit is bevoegd tot het verifiëren en het certificeren van havenfaciliteiten overeenkomstig Deel A paragraaf 4 sub 3 punt 2, 3 en 4 van de ISPS- Code.
2. De Havenbeveiligingsautoriteit legt de criteria vast voor het verstrekken van beveiligingsverklaringen voor havens overeenkomstig Deel A paragraaf 5 van de ISPS- Code.

Artikel 25

Havenbeveiligingscertificaten

Op aanvraag van de beheerder van een havenfaciliteit beslist de sHavenbeveiligingsautoriteit omtrent de afgifte van het havenbeveiligingscertificaat, mits aan de volgende vereisten wordt voldaan:

1. de beheerder van een havenfaciliteit moet een beveiligingsbeoordeling van de havenfaciliteit maken of laten maken;
2. indien, de Havenbeveiligingsautoriteit de onder a van dit artikel bedoelde beoordeling heeft goedgekeurd, wordt een havenbeveiligingsbeoordeling afgegeven aan de desbetreffende havenfaciliteit;
3. na goedkeuring als bedoeld onder b, dient de beheerder van de faciliteit over te gaan tot het maken of laten maken van een havenbeveiligingsplan overeenkomstig Deel A paragraaf 16 van de ISPS- Code en deze ook ter goedkeuring aanbieden bij de Havenbeveiligingsautoriteit. Bij de aanvraag voor de goedkeuring

van het havenbeveiligingsplan, dient de havenbeveiligingsbeoordeling van de havenfaciliteit te worden overgelegd.

Artikel 26

Uitgifte havenbeveiligingscertificaat

Als bewijs van goedkeuring, bedoeld in artikel 25, verstrekt de Havenbeveiligingsautoriteit, na implementatie van het goedgekeurde havenbeveiligingsplan, een havenbeveiligingscertificaat voor een havenfaciliteit overeenkomstig Deel B paragraaf 16 onder 63 van de ISPS- Code.

Artikel 27

Duur

1. De Havenbeveiligingsautoriteit geeft expliciet de duur aan van het havenbeveiligingscertificaat overeenkomstig Deel B paragraaf B onder 62.3 van de ISPS-Code.
2. Dit certificaat is voor ten hoogste 5 (vijf) jaren geldig.

Artikel 28

Wijziging

1. De artikelen 25 en 26 zijn eveneens van toepassing op aanvragen die betrekking hebben op een wijziging van de inhoud van een beveiligingsbeoordeling, onderscheidenlijk van de inhoud van een beveiligingsplan van een havenfaciliteit.
2. Ingeval met de wijziging van een beveiligingsplan wordt ingestemd en het certificaat, afgegeven ingevolge artikel 26, nog geldig is, wordt de goedkeuring verleend voor de resterende looptijd van het certificaat en als bewijs wordt hiervan een aanhangsel bij dat certificaat toegevoegd.

Artikel 29

Intrekking

1. De Havenbeveiligingsautoriteit trekt een door hem gegeven goedkeuring en het bijbehorend havenbeveiligingscertificaat in, indien hem is gebleken dat:
 - a. door de beheerder van de havenfaciliteit bij de aanvraag onjuiste of onvolledige gegevens zijn verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een ander besluit zou hebben geleid;
 - b. de beheerder van de havenfaciliteit heeft gehandeld in strijd met het goedgekeurde beveiligingsplan, dan wel heeft nagelaten te handelen in overeenstemming met dit plan.
2. Indien door een handelen of nalaten als bedoeld in lid 1, onder b van dit artikel, een verandering in de beveiligingstoestand van de havenfaciliteit teweeg is gebracht stelt de Havenbeveiligingsautoriteit, alvorens te besluiten omtrent intrekking, de beheerder van de havenfaciliteit binnen een door de Havenbeveiligingsautoriteit te bepalen termijn in de gelegenheid de havenfaciliteit wederom in overeenstemming te brengen met het goedgekeurde beveiligingsplan.

Artikel 30

Mededeling

1. Van elke verstrekte, gewijzigde of ingetrokken havenbeveiligingscertificaat doet de Havenbeveiligingsautoriteit onverwijld schriftelijk mededeling aan de Minister.
2. Tevens worden van de in lid 1 genoemde handelingen afschriften verzonden naar de Havenraad, Maritieme Beveiligingsraad, de MAS, de Districts-Commissaris, het Korps Politie Suriname, het Nationaal Leger en de belanghebbende.

HOOFDSTUK 5

TOEZICHT OP DE NALEVING

Artikel 31

1. Met de toezicht op de naleving van het bepaalde in deze wet zijn de Maritieme Administratie en de Havenbeveiligingsautoriteit belast.
2. Een ieder is verplicht de in artikel 8 en 9 aangewezen autoriteiten de medewerking te verlenen die redelijkerwijs nodig is bij de uitoefening van hun taken en bevoegdheden.
3. Bij het verlenen van medewerking is een ieder gehouden de aanwijzingen van de toezichthouders te volgen en hun de benodigde bijstand en hulpmiddelen kosteloos te verstrekken, bij gebreke waarvan deze op kosten van de betrokkene in het nodige kunnen voorzien.

HOOFDSTUK 6

VERBODSBEPALINGEN

Artikel 32

1. Het is voor de maatschappij verboden om ingevolge de ISPS- Code scheepvaart activiteiten met zijn schip/ schepen te ontplooien of toe te staan dat met zijn schepen scheepvaartactiviteiten ontplooid worden, indien de maatschappij niet in het bezit is van een geldig internationaal scheepsbeveiligingscertificaat als bedoeld in artikel 14.
2. Het is de beheerder van een havenfaciliteit niet toegestaan een activiteit, als bedoeld in hoofdstuk XI- 2 voorschrift 1.8 van het Verdrag, in zijn havenfaciliteit te verrichten of toe te laten of dat deze wordt verricht, indien de havenfaciliteit niet in het bezit is van een geldig havenbeveiligingscertificaat.

HOOFDSTUK 7

STRAFBEPALINGEN

Artikel 33

Elk opzettelijk handelen of nalaten dat de beveiliging van een schip of havenfaciliteit in gevaar brengt wordt gekwalificeerd als een beveiligingsincident, en wordt gestraft met een geldboete van de zesde categorie van de Algemene Geldboetewet of hechtenis van ten hoogste één jaar.

Artikel 34

Overtreding van het bepaalde in artikel 32 de leden 1 en 2 wordt gestraft met een geldboete van de zevende

categorie van de Algemene Geldboetewet of hechtenis van ten hoogste één jaar.

Artikel 35

Degene die bij of krachtens deze wet verplicht is tot het verstrekken van informatie en deze informatie verzwijgt of onjuiste informatie verstrekt, wordt gestraft met een geldboete van de vijfde categorie van de Algemene Geldboetewet of hechtenis van ten hoogste een jaar.

Artikel 36

Verplichting tot medewerking

1. Het niet voldoen aan de verplichtingen tot medewerking als bedoeld in artikel 31 leden 2 en 3, wordt gestraft met een geldboete van de derde categorie van de Algemene Geldboetewet.
2. Het niet voldoen aan aanwijzingen krachtens de artikelen 12, 13, 23, 24, en 25, wordt gestraft met een geldboete van de vierde categorie van de Algemene Geldboetewet of hechtenis van ten hoogste veertien dagen.

Artikel 37

De in artikel 34, 35 en 36 strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen.

SLOTARTIKELEN

Artikel 38

Onverminderd het bepaalde in deze wet waarin een staatsbesluit is voorgeschreven kunnen met betrekking tot de in deze wet geregelde onderwerpen bij of krachtens staatsbesluit nadere regelingen worden vastgesteld.

Artikel 39

1. Deze wet kan worden aangehaald als “Wet Maritieme Beveiliging”.
2. Zij wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname afgekondigd.
3. Zij treedt in werking met ingang van de dag volgende op die van haar afkondiging.
4. De Minister belast met de zorg voor het transportwezen is verantwoordelijk voor de uitvoering van deze wet.

Gegeven te Paramaribo, de 30ste juni 2004.

R. R. VENETIAAN

Uitgegeven te Paramaribo, de 30ste juni 2004

De Minister van Binnenlandse Zaken,

U. JOELLA-SEWNUNDUN

MEMORIE VAN TOELICHTING

Algemeen

De Internationale Maritieme Organisatie (IMO) heeft tijdens een diplomatieke conferentie betreffende de maritieme beveiliging in Londen in december 2002, maatregelen genomen ter waarborging van de beveiliging van schepen en havenfaciliteiten. Deze maatregelen zijn verwerkt in een wijziging van het Verdrag. Suriname heeft dit verdrag in 1988 geratificeerd, doch de amendementen bij dit verdrag zijn nog niet in de Surinaamse wetgeving geïncorporeerd. In deze wet zijn de wijzigingen op het Solas Verdrag, m.n. de “Voorschriften van boordnavigatie systemen en –apparatuur”, “Voorschriften met betrekking tot scheepsidentificatienummer en het continu scheepsgegevensoverzicht”, “Speciale maatregelen ter verbetering van de maritieme beveiliging” en de “Internationale Code voor de beveiliging van schepen en havenfaciliteiten” (ISPS- Code), opgenomen,

De maatregelen die gedurende de diplomatieke conferentie werden aangenomen zijn:

1. Het aan boord hebben van een automatische identificatie systeem (SOLAS Chapter V Carriage requirements for Automatic identification system (Regulation 19)).
2. Speciale maatregelen ter verhoging van de maritieme veiligheid (SOLAS Chapter X1-1 Special measures to enhance maritime safety):
 - het zichtbaar aanbrengen van een definitieve aanduiding van het IMO nummer op de romp van het schip.
 - continu scheepsgegevensoverzicht (Continuous Synopsis record) met informatie over onder andere: klasse, eigenaar, IMO nummer. Het doel hiervan is het beschikbaar zijn van historische informatie betreffende o.a. de vlag, eigenaar en operator van het schip.
3. Een nieuwe Solas X1-2 “Speciale maatregelen ter verhoging van de maritieme beveiliging”. Dit nieuwe hoofdstuk introduceert de International Ship and Port Facility Security Code (ISPS- Code).

ISPS- Code

De ISPS- Code (Code) en aanvullende voorschriften zijn op 1 juli 2004 van kracht en van toepassing op alle passagiersschepen, vrachtschepen groter dan 500 Bruto Register Ton (BRT) en op havenfaciliteiten die door deze schepen worden aangedaan. De Code heeft onder andere tot doel het opzetten van een internationaal netwerk van Staten, Havenautoriteiten en de scheepvaartindustrie om dreigingen tegen de beveiliging en veiligheid van schepen en havenfaciliteiten te identificeren en preventieve maatregelen te treffen.

De ISPS- Code onderscheidt 3 (drie) veiligheidsniveaus. Niveau 1, 2 en 3.

Niveau 1 is normaal veiligheidsniveau

Niveau 2 is verhoogd securityniveau

Niveau 3 is verhoogde staat van paraatheid

De ISPS- Code is opgesplitst in twee delen nl: Deel A en Deel B. Deel A is verplicht en Deel B dient als leidraad voor de implementatie van deel A.

Het uitgangspunt van de ISPS- Code is risico management d.w.z. het vaststellen van de mogelijke dreigingen, risico's en zwakheden, teneinde maatregelen daartegen te treffen.

Scheepsbeveiliging

Schepen waarop de ISPS- Code van toepassing is dienen te beschikken over een:

- Scheepsbeveiligingsplan;
- Scheepsbeveiligingsfunctionaris.

De rederij van het schip dient eveneens een bedrijfsbeveiligingsfunctionaris aan te stellen.

De Maritieme Administratie van de partijstaat is belast met de afgifte van het scheepsbeveiligingscertificaat (International Ship Security Certificate (ISSC)) wanneer het schip de bepalingen van de ISPS- Code heeft geïmplementeerd. Dit houdt in dat het door de Maritieme Administratie goedgekeurd scheepsbeveiligingsplan (Ship Security Plan (SSP)) naar tevredenheid is geïmplementeerd.

Voorafgaand aan het schrijven van de SSP wordt de scheepsbeveiligingsbeoordeling (Ship Security Assessment (SSA)) uitgevoerd onder de verantwoordelijkheid van de bedrijfs- c.q. scheepsbeveiligingfunctionaris (Company Security Officer (CSO)). Deze functionaris dient erop toe te zien dat de beoordeling door gekwalificeerde personen c.q. organisaties wordt uitgevoerd. Opgemerkt wordt dat de organisatie die de beveiligingsbeoordeling heeft uitgevoerd niet betrokken mag zijn bij de beoordeling van het resultaat van de scheepsbeveiligingsbeoordeling en het schrijven van het plan.

Het behoort tot de verantwoordelijkheid van de scheepsbeveiligingsfunctionaris (Ship Security Officer (SSO)) toe te zien op de implementatie en bewaking van de SSP. Opgemerkt wordt dat de eindverantwoordelijkheid betreffende de veiligheid van het schip bij de kapitein berust.

Schepen informeren hun vlaggestaat over een mogelijke dreiging via hun scheepsbeveiligingsalarmsysteem.

De havenstaat is bij controle gerechtigd alleen het scheepsbeveiligingscertificaat in te zien en niet het scheepsbeveiligingsplan. Een schip kan ook vóór aankomst in de haven geïnspecteerd worden en bij onvolkomenheden betreffende het beveiligingssysteem kan de toegang worden geweigerd (Hoofdstuk X1- 2, voorschrift 9 van het Verdrag).

Havenbeveiliging

Havens die worden aangedaan door schepen groter of gelijk aan 500 BRT moeten over het volgende beschikken:

- Havenfaciliteitbeveiligingsplan (Port facility security plan (PFSP))
- Havenbeveiligingsfunctionaris (Port facility security officer (PFSO))

De ISPS- Code schrijft voor dat elke havenfaciliteit een havenbeveiligingsbeoordeling moet uitvoeren en op grond daarvan een havenbeveiligingsplan opstellen en implementeren. In dit plan staat beschreven welke maatregelen de havenfaciliteit neemt bij een mogelijke dreiging. Als blijk van effectieve implementatie van het plan verstrekt de Havenbeveiligingsautoriteit het havenbeveiligingscertificaat.

De havenfaciliteit dient opdrachten van de Staat of de door deze aangewezen instantie betreffende mogelijke beveiligingsrisico's voor de faciliteit strikt op te volgen. De havenfaciliteit moet een beveiligingsbeoordeling (Port Facility Security Assessment (PFSA)) uitvoeren die nodig is om vast te stellen of de faciliteit een havenbeveiliging functionaris moet hebben die de verantwoordelijkheid heeft voor het opstellen en implementeren van het havenfaciliteit beveiligingsplan.

Het is in deze de verantwoordelijkheid van de Havenbeveiligingsautoriteit (Designated Authority (DSA)) om het resultaat van de havenfaciliteit beveiligingsbeoordeling te beoordelen en bij deugdelijke implementatie van het daarna opgestelde havenfaciliteit beveiligingsplan een havenbeveiligingscertificaat aan de beheerder van de havenfaciliteit te verstrekken.

De goedkeuring van het plan kan niet aan een erkende beveiligingsorganisatie worden gedelegeerd. Deze organisatie kan de Havenbeveiligingsautoriteit evenwel bijstaan bij het beoordelingsproces.

De havenfaciliteitbeveiligingbeoordeling kan ook door een beveiligingsorganisatie of de havenfaciliteit worden uitgevoerd.

Het is de taak van de havenbeveiligingsfunctionaris om toe te zien op het opstellen, de implementatie en bewaking van het havenbeveiligingsplan.

Een haven kan uit verschillende havenfaciliteiten bestaan die dan hun eigen beveiligingsplannen kunnen hebben bv. Oliepier, Bacovensteiger.

Voorschrift 13 van hoofdstuk XI-2 van het SOLAS Verdrag regelt de informatie die door partijstaten uitgewisseld moeten worden tussen schepen, de IMO en andere partijstaten.

De IMO zal een lijst publiceren met havens die de ISPS – Code hebben geïmplementeerd. Het gevolg hiervan is dat een haven die niet op de lijst voorkomt een verhoogd risico oplevert voor een schip en dus vermeden zal worden.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

Dit artikel betreft de definiëring van begrippen. Getracht is slechts begrippen die niet in het verdrag zijn gedefinieerd nader vast te stellen. Voor wat betreft enige begrippen was het echter noodzakelijk dit uitdrukkelijk op te nemen. Dit geldt voor het begrip “Maritieme Administratie” welk in hoofdstuk 1.2 sub b. van het Safety of Life At Sea verdrag is gedefinieerd. Hetzelfde geldt ook voor het begrip “havenbeveiligingsautoriteit” dat in hoofdstuk XI -2 voorschrift 1 sub 11 van het verdrag is omschreven.

Artikel 4

De Minister belast met de zorg voor het transportwezen in zijn portefeuille heeft tot taak de Internationale Maritieme Organisatie van de in hoofdstuk XI- 2 voorschrift 13 van het Verdrag genoemde informatie te voorzien. Deze informatie betreft onder andere de namen en contactinformatie van de autoriteiten die de verantwoordelijkheid hebben voor zaken betreffende de beveiliging van schepen en havenfaciliteiten.

Artikel 5

Met dit artikel heeft de Minister de bevoegdheid nadere regels vast te stellen voor een effectieve implementatie en uitvoering van deze wet.

Bovendien is hij gehouden te zorgen voor de nodige informatie aan de IMO.

Artikel 6

In dit artikel wordt tot uitdrukking gebracht dat de uitvoering van de taken, respectievelijk de nakoming van de verplichtingen die op Suriname rusten als partij bij het SOLAS- Verdrag van de IMO, door de wetgever wordt opgedragen aan:

- a. de Minister van Justitie en Politie in overeenstemming met de Minister van Defensie wat betreft de vaststelling van de veiligheidsniveaus;
- b. de Minister van Transport, Communicatie en Toerisme voor het overige.

In het scheepsbeveiligings- en het havenfaciliteits-beveiligingsplan is opgenomen welke maatregelen deze

eenheden dienen te treffen bij de respectieve veiligheidsniveaus. De verantwoordelijkheid voor het vaststellen van het veiligheidsniveau is de gezamenlijke verantwoordelijkheid van de Ministers belast met de nationale veiligheid. Deze zijn de Minister van Justitie en Politie en de Minister van Defensie (art. 177 ev. Grondwet van de Republiek Suriname).

De Procureur Generaal heeft als hoofd van het Openbaar Ministerie in deze ook een belangrijke rol te vervullen in het proces van opsporing (art. 145 e.v. Grondwet).

Bij toenemende dreiging gaat het veiligheidsniveau omhoog en dienen er extra beveiligingsmaatregelen genomen te worden. Niveau 1 is het basisniveau en geldt altijd.

Mochten er aanwijzingen zijn voor een mogelijke dreiging dan zal het veiligheidsniveau omhooggaan naar niveau 2, en zijn er concrete aanwijzingen dat tegen een specifieke faciliteit of schip dat een aanslag wordt voorbereid dan zal voor hen veiligheidsniveau 3 gelden.

Artikel 8 lid 5

Bij dit artikel dient verwezen te worden naar artikel 3 waarin wordt bepaald dat de uiteindelijke verantwoordelijkheid voor maritieme beveiliging bij de President berust. De verantwoordelijkheid dus voor de beveiliging berust volgens onze Grondwet bij de President. Bij de vervulling van de taken genoemd in dit lid zal er voorafgaand overleg zijn met de President.

Artikel 9

De Havenbeveiligingsautoriteit is het instituut dat de verantwoordelijkheid heeft voor het toezicht op de naleving van de voorschriften betreffende de beveiliging van havenfaciliteiten. Voor het overige wordt naar het algemene gedeelte van de memorie van toelichting verwezen.

Artikel 10

De maatschappijen en de beheerders van havenfaciliteiten zijn verplicht de mate van beveiliging van de faciliteiten en schepen aan respectievelijk Havenbeveiligingsautoriteit en de Maritieme Administratie door te geven.

De scheepsbeveiligingsfunctionaris is gehouden de Maritieme Administratie te informeren over elke verandering op het schip dat van invloed kan zijn op de beveiliging van het schip. Dit geldt ook voor de havenbeveiligingsfunctionaris.

Artikel 11 lid 1

Opgemerkt wordt dat de kosten voor het beoordelen van de ingediende havenbeveiligingsbeoordeling, havenbeveiligingsplan, scheepsbeveiligingsbeoordeling, scheepsbeveiligingsplan en controle op de implementatie van de plannen voor rekening zijn van de aanvrager. Deze kosten zijn afhankelijk van de uitgevoerde werkzaamheden en kunnen niet voorhands worden vastgesteld.

Artikel 11 lid 2

De kosten voor de uitgifte van de certificaten worden bij staatsbesluit vastgesteld. Dit betreft slechts de Maritieme Administratieve kosten.

Artikel 13, 14 en 15

Zoals in het algemeen gedeelte reeds is aangegeven dient een schip waarop de ISPS- Code van toepassing is over zekere zaken te beschikken z.a. het aanwijzen van een scheepsbeveiligingsfunctionaris. Aan deze schepen worden

na de nodige keuringen de daaraan gekoppelde certificaten door de Maritieme Administratie verstrekt.

Artikel 16

De geldigheidsduur van de certificaten is gehouden op een maximum d.w.z. dat de Maritieme Administratie onder bepaalde omstandigheden een kortere geldigheidsduur kan vaststellen.

Artikel 17

Een voorlopig certificaat wordt afgegeven conform Deel A hoofdstuk 19 sub 4 van de ISPS Code. De maximale duur waarvoor het voorlopig certificaat verleend wordt is zes maanden en is niet voor verlenging vatbaar.

Artikel 21

Dit artikel geeft de gronden aan in welk geval een verstrekt certificaat zijn geldigheid verliest. Enkele gronden zijn:

- de nodige verificaties zijn niet door de maritieme administratie uitgevoerd;
- bij verandering van de vlag van het schip.

Artikel 22 lid 3

Het is noodzakelijk om de Districtscommissaris van een district met havenfaciliteiten waar schepen die vallen onder de ISPS-code aanmeren, een afschrift te doen toekomen.

Artikel 25

Opgemerkt moet worden dat een beoordeling van de havenfaciliteit door de Havenbeveiligingsautoriteit van commentaar wordt voorzien totdat het is goed bevonden om geïmplementeerd te worden. Na de implementatie zullen er inspecties worden uitgevoerd. De tekortkomingen die er eventueel nog zijn, zullen met de havenfaciliteitbeheerder worden besproken. Nadat de beheerder deze heeft opgegeven zal het certificaat verstrekt worden.

Artikel 33

Ter garandering van een effectieve implementatie van deze wet is het nodig dat een ieder zich dient te houden aan de door de havenfaciliteit of schip kenbaar gemaakte beveiligingsvoorschriften.

Paramaribo, 30 juni 2004

R. R. VENETIAAN